

ابو شعيب هروی

نویسنده : دکتر بصیر کامجو

ابو شعيب صالح فرزند محمد یکی از شعرای قدیم خراسانی دوره شاهنشاهی سامانیان (اجداد تاجیکان و پارسها و گردها) بوده است.

عوفی ابوشعيب هروی را در ردیف سخنسرایان متقدم آن عهد دانسته و هدایت گفته است که او در اواخر زمان رودکی بزرگ می زیسته است. (1)

از سروده او :

أهو چشمی حلقه زلفی لاله خد
کش سیاوش أفدر و پرویزجد
برچکد از سیم بر شنگرف مد
ترک را بی شک ز زنگ آید حسد
بسته بر تارک ز ابریشم عقد
سوزنی سیمین میان هر دو حدّ (2)

دوزخی کیشی بهشتی روی و قد
سلسله جعدی بنفشه عارضی
لب چنان کز خامه نقاش چین
گر ببخشد حسن خود بر زنگیان
بینی چون تارک ابریشمین
از فرسو گنج و از برسو بهشت

منابع و مأخذ ابو شعيب هروی

1 - مجمع الفصحا ، جلد 1 ، 66 2 .

2 - تاریخ ادبیات در ایران ، ذبیح الله صفا ، جلد 1 ، ص 395 .